

جامه‌های پارسیان دوره‌ی هخامنشیان

یحیی ذکاء

رئیس موزه‌ی مردم‌شناسی

ومظهر و نماد «مهر» است که در آن روز گاران سخت پرستیده می‌شده است.

نقش دیگری که بازآنهم بر روی جامه‌ی سربازان خوزی شوش دیده می‌شود چهار گوشی است که در درون آن بر روی یک تپه شکل سه برج کنگره‌دار نشان داده شده است. درباره‌ی چبود این نقش دو گمان میتوان برد، یکی اینکه این برجها، نمایاننده‌ی برج دژهای جنگی است که از باستان زمان بر روی تپه‌ها ساخته می‌شده، دیگر آنکه اشاره به ساختمانهای کنگره‌دار آتشکده‌هایی است که آنها هم بنابریک سنت بسیار باستانی می‌باشد برقله‌ی کوه‌ها و بلندیها ساخته شود.

برای اثبات اینکه این نقش نمایاننده‌ی برج دژها یا ساختمان آتشکده‌های است اینک، در اینجا طرح یک شهر یا دژ جنگی را از آثار باقی و طرح ساختمان سه آتشکده و پرستشگاه ایرانی را از روی سکمه‌های فراتادرها، - شاهان بومی پارس که از سال ۲۰۰ پیش از میلاد تا ۲۱۰ میلادی در آنجا فرمانروایی کرده‌اند - می‌آوریم تا زمینه‌ی سخن از هر باره روشن گردد و جای تاریکی برای فهم مطلب بازماند.

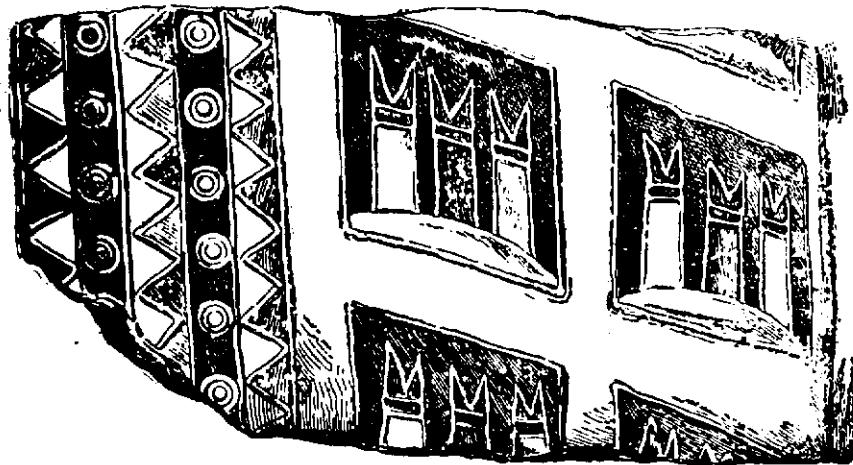
درباره‌ی معنی و مفهوم این نقش میتوان گمان برد که طرح سه برج یا سه آتشکده‌ی کنگره‌دار بر روی تپه، اشاره به پرستشگاه‌های سه خدای طرف توجه مردمان آن زمان یعنی اهور امزدا (باغنخ) و میترا و اردویسور اناهیتا (باغان دیگر) است که «سه گانه‌ی ورجاوند» (تلیث مقدس) عهد هخامنشی

گذشته از نقش گل لوتوس یا نیلوفر آبی که به سه گونه بر روی جامه‌های داریوش و خشایارشا در تخت جمشید دیده می‌شود و ما در شماره‌ی بیست و دوم هنر و مردم درباره‌ی آنها سخنانی نوشته‌یم، چهار نقش دیگر مربوط به نقش پارچه‌های زمان هخامنشیان از ایران در دست است که اینک چند سخنی نیز درباره‌ی آنها می‌نویسیم:

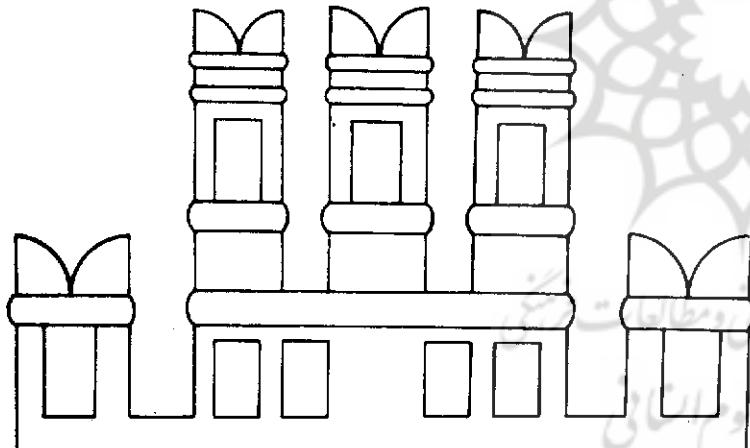
یکی از نقشهای شناخته که بر روی پارچه‌های دوره‌ی هخامنشی دیده می‌شود، نقش قرص خورشید با هشت پر تو بشکل سه بر است که همه در درون چنبری قرار گرفته است. این نقش بر روی جامه‌ی سربازان جاویدان خوزی که کاشیهای رنگین آنها در شوش بست آمده و در موزه‌ی لوور پاریس نگاهداری می‌گردد، دیده می‌شود.

چنانکه پیش از این هم گفته‌ایم، رنگ زمینه‌ی جامه‌یی که این نیزه‌دارها بر تن کرده‌اند زرد نارنجی است و زمینه‌ی چنبره‌هایی که خورشید در آست با خود گردید خورشید، سبز- آبی و پرتوهای خورشید که شماره‌ی آنها هشت تاست و بشکل سه برهای بهم پیوسته نشان داده شده، سفیدرنگ است.

این نقش نیز همچون گل لوتوس، یک نقش نمادی است زیرا پیکره‌ی خورشید پرتو افشا نیا خورشید به شکل گرده‌ی توپر، بشکل چنبر توخالی، بشکل چنبر خالی با یک نقطه در میان آن (چنانکه در نقش‌هایی که از مدارک یونانی بست آمده دیده می‌شود) همگی نمایاننده‌ی خدای فروغ و روشنایی

شوش ، صورت قلعه شوش بر لباس کمانداران (لوور ، نقاشی سن الم گوتیه)

سپس درباره‌ی آنها گفتگو خواهیم کرد ، خوشبختانه مدرک دیگری دردست است که نشان میدهد در دوره‌ی هخامنشی تیز همچون دوره‌های پارتی و ساسانی بافتون نقش پرندگان بر روی پارچه‌ها معمول بوده است .

زمینه‌ی جامه‌ی سربازانی که از این پارچه پوشیده‌اند را تشکیل می‌داده‌اند .

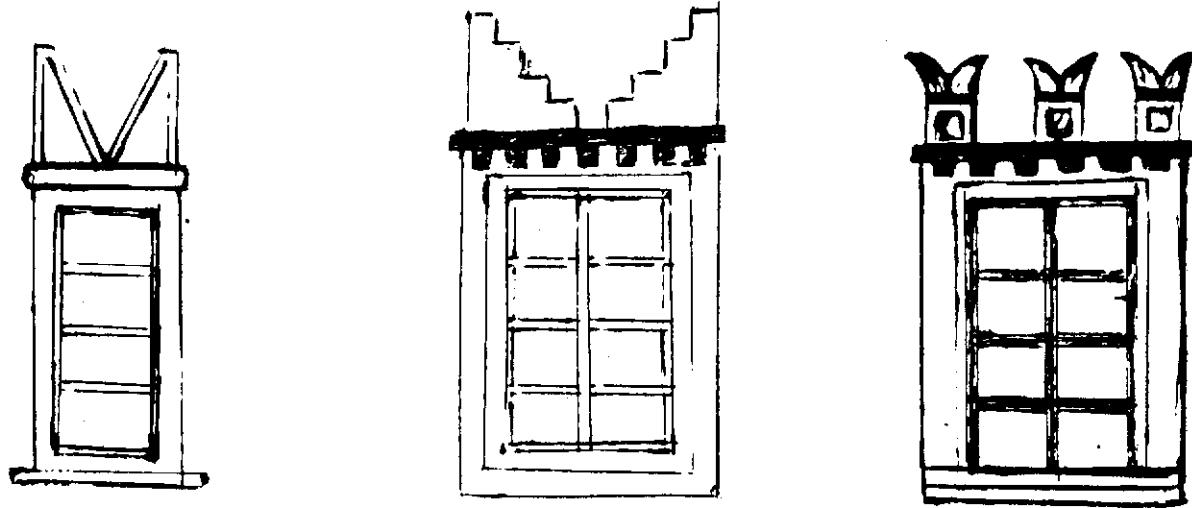
سفید است ورنگ تپه سبز-آبی است که یک خط کمانی سفید آرا از برجها جدامی کند ، وتنه برج میانی نارنجی با کنگره‌های سبز - آبی وتنه برج‌های دوسوی آن سفید با کنگره‌های نارنجی است ونقش چهارگوشیه‌ی که بارنگ قهوه‌ی محدود شده ، بطور منظم وبردیف در زمینه‌ی پارچه باقته شده است .

ماننده نقش این جامه است ، نقش یک تکه بافتی (منسوج) دوره‌ی هخامنشی که در پازیریک سیری بذست آمده و پیکره‌ی آن برای مقایسه وسنجش نقشها از کتاب آقای «رودنکو» باستان‌شناس روس ، در اینجا بچاپ میرسد .

چنانکه دیده می‌شود ، بر روی این بافت ، بچای سه برج ، پنج برج برج‌های گوناگون متقارن نقش گردیده و بچای تپه ، چهار نقش بادامی که رنگ آنها به تناسب زمینه ، جایجا تغییر یافته ، بافته شده است .

رنگ زمینه‌ی این بافتی دوره‌ی هخامنشی چنانکه در پیکره‌ی رنگین کتاب باستان‌شناس روس دیده می‌شود ، عنایی تیره ورنگ برجها سفید و ماشی وسیاه است ، زمینه‌ی زیر برجها گاه ماشی با نقش بادامی سیاه ، و گاه سیاه ، با نقش بادامی ماشی بافته شده است و خود چهارگوشیه‌ی که همه برجها و نقشها در درون آن قرار گرفته ، بارنگ سفید محدود گردیده است .

گذشته از نقشهای نمادی که شمردیم و نقشهای هندسی که

پیکره‌ی چند پرستشگاه از سکه‌های فراتادرهای فارس

تنها مدرک این موضوع ، نقش پارچه‌ی شلوار مغی است که پیکره‌ی او بر روی برگی زرینی کنده شده و همراه با برخی آثار هخامنشی از گنجینه‌ی جیحون بدست آمده و اکنون در موزه‌ی بریتانیا نگاهداری می‌شود .

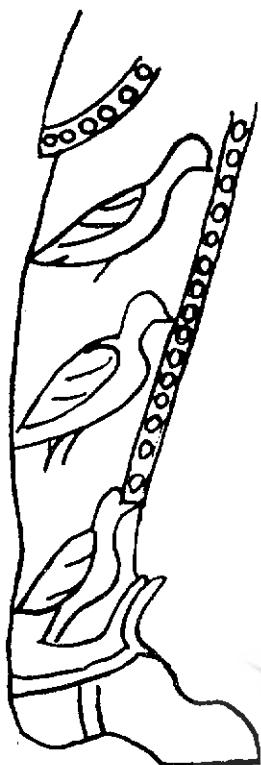
اگرچه این معنی که در حال اجرای مراسم کیشی و باپنام نشان داده ، جامه‌ی پارسی بر قن ندارد و برخی از باستان‌شناسان نیز زمان ساخت آنرا اندکی پیش از دوره‌ی هخامنشیان میدانند ، لیک چون مربوط به ایرانست و پیش از زمان هخامنشی بودن او نیز بزیان گفته‌ی ما نیست ، از اینرو می‌توان آنرا نمونه‌ی از نقش پارچه‌های ایران دوره‌ی هخامنشی بشمار آورده . در این برگی زرین ، روی یک لنگه از شلوار بلند مغ ، سه پرنده که مانندی کبک یا کبوترند ، نقش گردیده که بیگمان مربوط به نقش پارچه‌ی شلوار اوست زیرا سیس مانند این پرنده‌گان را در جامه‌ها و پارچه‌های دوره‌ی ساسانی بفرارانی خواهیم دید .

بودن این نقش در زمان هخامنشی یا پیش از آن بخوبی پیش‌رفت هنر بافنده‌ی را در آن زمانها می‌رساند ، زیرا ، بافت این گونه نقش‌های غیر‌هندرسی و نامتقارن و پیچیده ، نیاز به چیزی دستی در نقش‌بندی و استادی در بافنده‌ی دارد و پیداست که بافنده‌گان دوره‌ی هخامنشی بدان پایه و مایه رسیده بوده‌اند .

نقش‌ونگاره‌ای دیگری که بر روی جامه‌های ایرانیان در آثار مدارک یونانی دیده می‌شود عبارتست از نقش خطوط پهن متوازی ساده با دندانه‌ها و نقطه‌ها که بیننده را بیاد کنگره‌های ساخت‌تمانهای تخت‌جمشید و آرایش از از ازهای آنها می‌اندازد .

پیکره‌ی مغ ، بر روی برگه زرین ، از گنجینه‌ی جیحون

نقش پارچه شلوار مغ ، از گنجینه‌ی جیحون

ژپوشاکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

باریک چپراس و کوکب‌های چهارپر با نقطه و نقش‌های گرد و حلقه‌یی و نقش برگ بادمبرگ که پیش از این گفتیم بسیار ماننده‌ی نقش بنه جقه است که سپس در پارچه‌های ایرانی بکار میرفت ، و چهارخانه‌های نقطه‌دار و جزان که طرح‌هایشان در شماره‌ی بیست و دوم هنر و مردم بچاپ رسیده است ، می‌توان نام برد و این گفتار که در پیرامون نقش‌ونگار پارچمهای دوره‌ی هخامنشی در اینجا نوشته‌ی از دیده‌ی تاریخ هنر بافندگی ایران ، زمینه‌یی است بس تازه و ارجدار که تاکنون در هیچ کتاب و نوشتیمی ، نیامده و برای نخستین بار است که در این نامه بچاپ می‌رسد .

۱ - تا دوره‌ی زنده‌ی پارچه‌ی شلوارهای بلند بانوان ایرانی بیشتر دارای نقش‌ونگار راه راه (محرمات) و نقش‌های سوزندوزی متوازی موّرب بود .

بافت این گونه نقش هنوز هم در چادرشبانه‌ی «کچ» گیلان ، و جاجیم‌های آذربایجان و کردستان ، چو خاهاei بختیاری‌ها و گلیم‌های بافت فشقابی و آذربایجان و قفقاز و حتی رومانی و بلغار ، دیده می‌شود .

از نقش و نگارهای هندسی دیگر ، نقش شطرنجی ، نقش راه راه که بناینوشته‌ی تاریخ‌نویسان باستانی ویژه‌ی پارچه‌های شلوار بوده^۱ و خطوط متوازی عمودی با نقش‌های بادامی ، نقش‌های نقطه نقطه که گاه یک نقطه و گاه سه نقطه پهلوی هم بوده ، نقش خطوط پهن «چپراس» (زیکر اک) که رنگ آنها بنابر نقش یک تکه آجر لعابی که در شوش بست آمده و اینک در موزه‌ی ایران باستان در تهران است مترتب: قهوه‌یی یا سرخ ، آبی ، زرد ، قهوه‌یی یا سرخ بوده است ، نقش لوزیها و چهار گوشه‌های تودرتنو ، نقش‌های مارپیچی و حلقه‌یی و خطوط